

“Espiritualitat i sida”

TROBADA MENSUAL DE PREGÀRIA (Núm. 84)

10 de juliol del 2003
de 20.30 a 21 hores

Salm

Tenia posada l'esperança en el Senyor,
i ell, inclinant-se cap a mi,
ha escoltat el meu clam.

M'ha tret de la fossa profunda,
del llot i del fangar.

Ha plantat els meus peus sobre la roca
i m'hi sento segur.

Ha inspirat als meus llavis un càntic nou,
un himne de lloança al nostre Déu.

Tots els qui ho veuen veneren el Senyor
i posen en ell la confiança. (*Salm 40, 2-4*)

Cercant Déu

Des de petit us he cercat, oh Déu! Però, on sou?

Us he cercat a tort i a dret, a dalt i a baix,
a fora el món i a dintre el cor.

Però sou esmunyedís!

He lluitat, com Jacob, i us he volgut fer meu.

He sortit al vostre encontre per mil i un camins.

- els meus camins! -

i al capdavant tan sols m'he trobat a mi mateix.

Avui, errant desencisat,
m'ha sortit a l'encontre un pobrissó que,
amb el palmell obert,
m'ha ofert una gota de mercuri,
juganera i brillant.

I m'ha dit:

- Pren-la, és teva, si la vols!

Ho he intentat molts cops...i res!

La gota s'anava esmicolant
i s'esmunyia entre els meus maldestres dits.

Fins que, rendit, li he preguntat:

- I tu, com l'has aconseguida?

- Parant la mà - m'ha dit -

que així és com es dóna als seus
el Déu que cerques tu.

Pregària

Jesús!

Tu veus com n'és, de gran, la nostra pobresa humana;
com n'és d'improrrogable la nostra necessitat de tu;
tu saps que necessitem una intervenció teva extraordinària,
el desig del teu retorn.

Tenim necessitat de tu, només de tu i de ningú més.

Només tu, que ens estimes, pots comprendre tot el que patim,
només tu pots albirar la necessitat que hi ha de tu,
en aquesta hora del món, en aquests dies que malvivim.

Ningú dels qui viuen en el fang de la glòria i del poder
poden fer-se càrrec del que suposa viure en la més gran penúria,
la penúria de l'ànima, del cor, de la felicitat més radical.

Senyor! Tu saps com n'és, de gran en els nostres temps,
la necessitat de la teva paraula sàvia.

Mira'ns, no acluquis els ulls,
perquè llavors, la foscor nostra serà infinita.

Parla'ns, perquè les teves paraules són paraules de veritat,
que donen sentit a les nostres vides.

Flames d'amor

L'ofertament d'un llantió és...

- Un signe que ens fa més conscients del desig de comunicar-nos amb el nostre Pare-Déu.
- Un símbol de la llum (vida plena) que posseïm dins del nostre cor.
- Una senzilla però profunda lloança i la manifestació dels nostres desigs i sentiments.
- Una mostra del nostre esperit en pregària.

Podeu, si us plau, posar un llantió damunt l'altar tot recordant aquells qui estimem i que ja no són entre nosaltres perquè han assolit la plenitud promesa. Preguem també pels familiars i amics afectats i per totes les nostres intencions.

Parenostre

Basílica de Santa Maria del Pi
Barcelona, 10 de juliol de 2003
-Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós-